

Lucas 22:19-20

Gemeente,

Vanmorgen zijn wij bij de bron. Bij het allereerste Heilig Avondmaal. En de woorden die we horen zijn de woorden die Jezus Zelf toen uitgesproken heeft. Dichter bij de bron kunnen we niet zijn. En uit betrouwbaardere bron kunnen we het niet krijgen. Het is Jezus Zelf, Die spreekt.

Voor de discipelen moeten deze woorden verbazingwekkend zijn geweest. Zij kenden het Pascha en wisten wat er dan gezegd werd. Maar nu neemt Jezus brood en breekt het en Hij zou moeten zeggen volgens hun gedachte en gewoonte: dit is het Paaslam, geslacht voor de uittocht uit Egypte. Maar nu zegt Jezus: Dit Mijn lichaam. Niet van het Paaslam, maar van Mij. Met andere woorden: Ik ben het Paaslam. Ik stel Mijzelf in de plaats van het Paaslam, als de vervulling van het Paaslam. En bij de beker met wijn gaat het net zo: Jezus zegt niet dit is het bloed van het Paaslam, geslacht om de verderfengel te weren. Maar Hij zegt: dit is Mijn bloed. Ik ben het Paaslam, en Ik zal Mijn bloed geven. Ik zal Mijn leven geven. Verbazend voor de discipelen.

1 het Lam

Tegelijk zal het voor Jezus Zelf zo aangrijpend zijn geweest. Als Hij brood breekt, ziet Hij Zichzelf voor Zich: zo zal Zijn lichaam verbroken worden. Als Hij de wijn vergiet ziet Hij Zichzelf voor Zich: zo zal Zijn bloed vergoten worden. Zo zal Hij Zijn leven geven. Hij kijkt naar wat er met Hem Zelf gebeuren gaat. Hij kijkt naar Zijn Eigen dood onder de toorn van God.

Maar: dit is Mijn lichaam, dit is Mijn bloed. Ik geef Mijzelf. Ik stelde Mij beschikbaar in de eeuwigheid. Toen de Vader vroeg: Wie zal voor Mijn volk sterven? Wie zal voor Mijn volk de last dragen? Toen had Hij gezegd: Vader, Ik zal gaan, Ik wil het doen. Heilige eenheid tussen de Vader en de Zoon. En nu het erop aankomt, nu het dichtbij komt blijft Jezus bij Zijn besluit: Ik zal Mij lichaam en bloed geven. Het is Mijn lichaam, Mijn bloed.

Ik ben het Lam. De verderfengel zal komen. God zal Zijn engelen eens uitzenden. En die zullen op de jongste dag komen en zondaren wegnemen. Wegnemen uit de wereld om ze te werpen in de eeuwige dood. Om Gods gericht te voltrekken aan wie zondaar is. En door niets zullen de engelen zich laten tegenhouden. Wat een mens ook denkt te moeten zeggen of doen: zij nemen onherroepelijk zondaren mee om het eeuwige vonnis te laten ondergaan. Dit is Mijn lichaam, Mijn bloed. Ik geef Mijzelf als het Nieuwe Paaslam. Ik draag de straf, de toorn van God, de last van onze zonden en de

toorn Gods. Ik vervul de gehoorzaamheid aan de Goddelijke wet. Opdat er veiligheid is. Opdat de engelen voorbij zullen gaan waar dit bloed is. Waar Mijn bloed is.

Daar is schuilplaats tegen de verderfengel. Tegen de aanklachten van de wet en het vonnis van de wet dat je blijft achtervolgen. En je schudt het maar niet van je af. Wat je ook doet, waar je heengaat. Als een terrier blijven de aanklachten je achtervolgen en het vonnis je opjagen. Maar in Mijn bloed: veilig, eeuwig veilig. Brood en wijn: teken van Mijn lichaam, Mijn bloed.

Vond u Schuilplaats in het Lam?

Daar klinkt het: het brood dat wij breken is de gemeenschap met het lichaam van Christus. Neemt, eet, gedenkt en gelooft dat het dierbaar lichaam van onze Heere Jezus Christus verbroken is tot een volkomen verzoening van al onze zonden. Veilig, vrij, voor eeuwig.

De beker deer dankzegging is de gemeenschap met het bloed van Christus. Neemt, eet gedenkt en gelooft dat het dierbaar bloed van onze Heere Jezus Christus is vergoten tot volkomen verzoening van al onze zonden. En ik ben vrij, verzoend, veilig. Voor eeuwig.

2 de Middelaar

Maar Jezus zegt nog meer: dit is het Nieuwe Testament in Mijn bloed. Voorheen, eerder in de Bijbel horen we het woord verbond als het gaat om de verhouding tussen God en Zijn volk. Maar hier gebruikt Jezus het Woord Testament. Waarom? Wat is dat een testament?

Om te beginnen gaat het in een testament om bepaalde bezittingen, rijkdommen. Een som geld, of een kostbaar voorwerp. In het Testament van de Heere Jezus gaat het over nog grotere rijkdommen. Gaat het over de vergeving der zonden. Over de gave van de Heilige Geest. Gaat het om de zegeningen van geloof, hoop en liefde. Gaat het over de schatten van de nieuwe hemel en de nieuwe aarde.

Daarna beschrijft een testament voor wie de bezittingen zijn. En dat gebeurt éézijdig. Iemand die een testament maakt die bepaalt zelf wie daarin komen. In het testament van Jezus staat beschreven wie al die schatten ontvangen zullen. En dat heeft God eenzijdig gedaan. Puur van Hem uit. Dat noemen we uitverkiezing. Dat God voor de grondlegging der wereld heeft beschikt in Zijn eeuwige liefde, wie Hij al Zijn schatten geven zal.

En ten derde is een testament onveranderlijk. Het is door de notaris getekend en daar vastgelegd. En zeker wanneer de maker gestorven is, kan het nooit meer ongedaan gemaakt of veranderd worden. Het testament van

Jezus is vast in Zijn dood. Vast in die zin dat Hij in Zijn dood alle schatten heeft verworven. Maar ook in de zin dat het onveranderlijk is. Daarom is Jezus de Middelaar van het Testament.

Als je in dat testament staat, dan is het zo vast. Zo zeker. Zo rijk. Zo onveranderlijk.

Maar wie staan daarin? Wie kan zien of zijn naam in dat testament staat? Niemand. En toch je kunt het weten. U kent het voorbeeld misschien nog wel van de ANWB. De ANWB heeft ergens in een computer wel een bestand zitten van leden. Maar daar kan ik niet bij en u ook niet. Dat is geheim ivm privacy. Daar krijg je geen toegang toe.

Toch weet je het wel als je naam op die lijst voorkomt. Dan heb je zo'n pasje gekregen. Dat pasje is een bewijs dat je naam daarin geschreven staat.

Nou, zo kan niemand inzien in het testament van Jezus of zijn naam daarin staat. Daar is geen inzage in. Toch kun je het weten. Want het geloof is als dat pasje. Dat bewijs dat je naam geschreven staat. Het geloof in het Lam. Het geloof dat het Lam nodig kreeg. Geef mij het Lam of ik zal eeuwig sterven. Dat je met het Lam tevreden bent. Aan het Lam genoeg hebt. Dat geloof is bewijs.

Dat geloof is genodigd om deel te nemen aan brood en wijn. Om het teken en zegel tot zich te nemen. Ik sta erin. Hij voor mij. Zijn lichaam en bloed is ook voor mij gegeven en vergoten. Hij zegt he Zelf: dit is Mijn lichaam dat voor u gegeven wordt. Dit is Mijn bloed dat voor u vergoten wordt. Hij gaf Zichzelf voor mij. Want Hij had mij gekregen van Zijn Vader. Mijn naam staat in dat testament en voor mij gaf Jezus Zichzelf. Om al die rijkdommen voor mij te verwerven. En Hij verwierf ook de Heilige Geest. En door Hem bracht Hij mij tot geloof. Opende Hij mijn ogen en mijn hart. Voor mijn verlorenheid en voor Zijn heerlijkheid en waarde. En Hij bracht mij tot Zich, Hij deed mij vluchten tot Zijn kruis.

Maar het begin ligt in dat testament. Niet in mijn geloof, maar in Zijn testament. In Zijn verkiezing en welbehagen. En nu is het zo vast. Zo onveranderlijk vast. Nooit zal dat testament ongedaan gemaakt worden. Nooit zal ik daaruit vervallen en geschrapt worden. Want het is vastgemaakt in Zijn bloed. Jezus' sterven heeft het testament vastgemaakt. Zo vast en zeker is het. Mijn zaligheid ligt vast. Eeuwig vast, is verankerd in de bodem van Gods eeuwig welbehagen en is met de ketting van Jezus' werk aan mij vastgemaakt.

Doe dat tot Mijn gedachtenis zei Jezus. Om Hem te gedenken. We hoorden het woensdagavond: aldus zullen wij Hem daarbij gedenken:

Dat wij geheel in onze harten vertrouwen, dat onze Heere Jezus Christus, (naar luid der beloften, die aan de voorvaderen in het Oude Testament van het begin af geschied zijn) van den Vader in deze wereld gezonden is, ons vlees en bloed heeft aangenomen, den toorn Gods (onder welken wij eeuwig hadden moeten verzinken) van het begin zijner menswording tot het einde zijns levens op de aarde voor ons gedragen, en alle gehoorzaamheid en gerechtigheid der Goddelijke wet voor ons vervuld heeft; voornamelijk, toen Hem de last van onze zonden, en van den toorn Gods, het bloedige zweet in den hof uitgedrukt heeft; waar Hij gebonden werd, opdat Hij ons zou ontbinden; daarna ontallijke smaadheden geleden heeft, opdat wij nimmermeer te schande zouden worden; onschuldig ter dood veroordeeld is, opdat wij voor het gericht Gods zouden vrijgesproken worden; ja, zijn gezegend lichaam aan het kruis heeft laten nagelen, opdat Hij het handschrift onzer zonden daaraan zou hechten; en heeft alzo de vervloeking van ons op zich geladen, opdat Hij ons met zijn zegening vervullen zou; en heeft zich vernederd tot in de allerdiepste versmaadheid en angst der hel, met lichaam en aan het hout des kruises, toen riep met luider stem: "Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?" opdat wij tot God zouden genomen, en nimmermeer van Hem verlaten worden; en heeft eindelijk, met zijn dood en bloedstorting het nieuwe en eeuwige Testament, het verbond der genade en der verzoening besloten, toen Hij zeide: "Het is volbracht".

Dit is Mijn lichaam voor u gegeven, Mijn bloed, voor u vergoten

Amen